

# Visor till gitarr



## Kaffetåren och 32 andra visor

Visor till gitarr

8

Musik att minnas 

# Visor till gitarr

8

## Kaffetåren

Musik att minnas 

### Innehåll.

Blomman och fjärilen	sid	10	Löjtnanter borde aldrig finnas till	11
Brahms vaggsång		3	Motorcykeln	19
Det stod två gummor		15	Mozarts vaggsång	3
Det var en gång en båtsman		9	Musikmjölkningen	31
Emma och Kunnigunda		13	Nikolina	25
Farmareflickan		5	När jag kom hem från gårde	14
Gällivarevisan		7	När skämtet tar ordet	28
Halta Lottas krog		26	Per Spelman	29
Han hade seglat för om masten		23	Polkan går	30
Hulda		33	På Djurgårdsslätten	21
Holmgrens anteckningsbok		22	Skjutspojken visa	24
Jag skulle så gärna vilja gifta mej		5	Sov, mitt lilla yllegarn	4
Kaffe utan grädde		2	Sveriges landskap	8
Kaffetåren		1	Stadsbudsvisan	17
Kullerullvisan		6	Varför skola människor strida	34
Köpenhamnsresan		27	Vyssa lulla litet barn	4
Lyckans land		16		

# Kaffetären

Em H7 Em H7  
 Av allt det go - da som man för - tär bland al - la jor - dis - ka dryc - ker ju  
 Em H7 Em H7  
 kaf - fe - tå - ren den bäs - ta är: Den sking - rar män - ni - skans nyc - ker. Den  
 G D7 Em  
 styr - ker krop - pen, den li - var sjä - len, den känns från hjäs - san, ja,  
 H7 Em H7 Em  
 ned i hä - len! Hå hå ja ja, hå hå ja ja!

2. Den ena dricker sin tår på bit,  
 en annan älskar att doppa.  
 Parlerar därvid med sådan flit  
 att man bör öronen proppa.  
 Som trumman bullrar  
 vid krigsreveljen  
 så bullra tungorna  
 i konseljen.  
 Hå hå, ja ja. Hå hå, ja ja.

3. Förutan kaffe – o, gudadryck!  
 Vad vore mänskliga livet?  
 Allt nytt som ännu ej finns i tryck  
 i pannans botten står skrivet:  
 Ty sen man druckit  
 ur sista slumpen,  
 stå livets gåtor  
 i kaffesumpen!  
 Hå hå, ja ja. Hå hå, ja ja.



# Kaffe utan grädde

Kaf-fe u - tan gräd-de är som kär-lek u - tan kys-sar och kär-lek u - tan  
kys-sar är väl ing-en kär-lek, säg? Om vi i sko-gen vand-rar el-ler  
ut på ha-vet krys-sar får det in - te fåt-tas kys-sar, hel-ler in - te gräd-de,  
säg? Minns när du kö-per flas-kan el - ler tu-ben ner i bo'n, na-  
tur-gräd-de ska de va, skydds-mär - ke flic-kan med kon. Kaf-fe u - tan  
gräd-de är som kär-lek u - tan kys-sar och kär-lek u - tan kys-sar är väl  
ing-en kär-lek, säg? Ba - ra gläd-je hjär-tat rym-mer det bliring - a grädd-be-  
kym-mer, Mjöl-k-en - tra-lens ste-ri-li - se-ra-de gräd-de den bli jämt o - key. Den står  
ald - rig och ser sur ut, den kan ta - gas med på tur ut, vår och  
vin - ter, sommar och höst, li - ka bra den hål - ler sig. Hej!  
Kaf-fe u - tan gräd-de är som kär-lek u - tan kys-sar och kär-lek u - tan  
kys - sar är väl ing - en kär - lek, säg?

## Brahms vagnsång

G D7

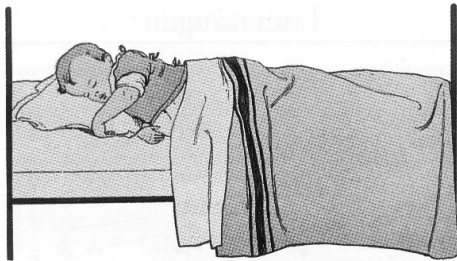
Nu god-natt, slum-ra in, sov i bäd-den så fin\_\_ sov som blom-man på\_\_

G C G D7

äng i sin gung-an-de säng. Och Guds äng - lar de små bre-da ving-ar - na

G C G D7 G

ut, och kring barn - nen de stå till dess nat - ten är slut.



G  
2. När i drömmen du ler  
D7  
visst en ängel du ser,  
som i glänsande prakt  
G  
vid din bädd hålla vakt  
C G  
och dig vaggar så tyst,  
D7 G  
sen ditt öga han kysst,  
C G  
och dig vaggar så tyst  
D7 G  
sen ditt öga han kysst.

## Mozarts vagnsång

G D7 G C G

Slum - ra så sött lil - la gull\_\_ him - len av stjär - nor är full.\_\_

D7 G D7 G C

Al-la så vän - ligt de le\_\_ al-la sin häls - ning dig ge\_\_ De runt omdighål - la

G D7 G D7

vakt\_\_ smyc - kadin bädd med sin prakt\_\_ Mån - gub - ben ock tit - tar in\_\_

G D7 G D7

sov där - för gott vän - nen min... Ja, sov\_\_ gott lil - la vän - nen

G D7 G

min, ja sov gott lil - la vän - nen min!

## Sov mitt lilla yllegarn

Am E7 Am E7 Am

Sov, mitt lil - la yl - le - garn, sov på kar - dans tin - nar.

E7 Am E7 Am

Ull - tapp är mitt lin - de - barn, ull - tapp som jag tvin - nar.

Dm E7 Am Dm E7

Värl - den lik - som kar - dan är full av tag - gar och bes - vär.

Am E7 Am E7 Am

Sov, mitt lil - la yl - le - garn, sov på kar - dans tin - nar.

Am E7  
2. Litet barn, när du blir stor,  
Am E7 Am  
tar jag mjuka locken  
Am E7  
spinner dig så fin som flor  
Am E7 Am  
på den snälla rocken.  
Dm E7  
Hjulet surrar, tiden far,  
Am Dm E7  
liten ulltapp blir så rar.  
Am E7  
Litet barn, när du blir stor  
Am E7 Am  
spinn du lång på rocken.

## Vysa lulla, litet barn

Dm A7 Dm

Vys - sa lul - la li - tet barn får en li - ten ka - ka.

A7 Dm

Vys - sa - lul - la li - tet barn, får en li - ten ka - ka.

A7 Dm A7 Dm A7 Dm

Kan jag ing - en ka - ka få, skall jag lå - ta vag - gan stå, lå - ta barn få grå - ta.

## *Farmareflickan*

Man hör ö - ver - allt sam - ma vi - sa att lan - det är säm - re än  
 stan, men den kan blott stä - der - na pri - sa, som in - te vid  
 an - nat är van. För mej är det ängs - ligt att blic - ka på  
 ga - tor med skyl - tar av ljus, ty jag är en  
 får - ma - re - flic - ka som äls - kar mitt får - ma - re - hus.

2. När stadsborna vakna i sängen  
 förkrympta till själ och till kropp.  
 då vallar jag korna på ängen,  
 och ser huru solen går opp.  
 Den friskaste luft får jag dricka  
 den ljuvaste blomdoft därtill  
 ty jag är en farmareflicka  
 som älskar mitt farmarehus.

3. Jag har inga stora bekymmer,  
 jag arbetar, sjunger och ler,  
 och aldrig mitt hopp från mig rymmer  
 ty alltid mot höjden jag ser.  
 Jag känner till punkt och till pricka  
 att glädjen är arbetets lön  
 ty jag är en farmareflicka  
 som tycker att världen är skön.

## *Jag skulle så gärna vilja gifta mej*

Jag skul - le så gär - na vil - ja gif - ta mej om jag ha - de nå - got på föt - ter - na.  
 Mor min har lo - vat mig strum - por och skor om jag håll - ler mej in - ne om nät - ter - na.

## Kullerullvisan

Här sit - ter jag å tral - la - di - ra - di - ral - lar\_ för mej själv. Djupt i  
 da - len går den bru - san - de älv. Jag hör väl hur han kal - la - di - ra - di  
 ral - lar\_just på mej, han vill ha - va mej till säll - skap åt sej. Å han  
 vill att vi ska gå till - sam - mans ner till kul - le - rul - le - rul - lor - na i byn, kul - lor - na de  
 små med ro - sen - de lil - jor må - la - de i hyn.

2. Å jag ska ta fiolodolodolodolen mä mej  
 älven själv ska hålla basen med sitt brus.  
 Små kullorna dra kjolodolodolodolen kring sej  
 Den vill släcka alla ljus i dansens hus.  
 Å de svänga å de viddevirvlar  
 å de trippelippa hoppiloppo lätt  
 kullorna de små, en fjäderilsdans, en rosdebukett.

3. Men kära stora brusudurudurusande vän  
 du och jag vi är nog gamla nu, vi två,  
 Små kullor vill ha tjusudurudurusande män  
 som kan svänga sej å trippa fint på tå.  
 Vi få lunka vi i våra höjder blå  
 å sitta i vår vrå å titta på.  
 Nya unga karlar dansa väl bort med kullorna de små.



# Gällivarevisan

I Gäl - li - va - ras trak - ter jag kno - gat mång - en gång. Och ut - i ber - gets  
schak - ter jag bor - rat da - gen lång. Där köl - den mång - a gång - er var  
för - ti gra - der kall, och stor - mens hems - ka sång - er mot fön - s - ter - ru - tan small.

2. Ibland, men icke sällan,  
då reser vi till stan.  
Då blir det liv i skällan  
då dricks till andra dan.  
Och så går hela vickan  
i rus på samma sätt  
tills alla mynt i fickan  
har sprungit rätt och slätt.

3. Jag minns så väl den kvällen,  
jag sist i staden var  
Jag fria till mamsellen,  
tills jag fick stanna kvar.  
Nu friar jag ej mera,  
nu friar hon till mig  
för här finns flickor flera,  
kan jag försäkra dig.

4. Att fria till en flicka,  
som står uppå en krog,  
det kännes på vår ficka,  
ja, detta vet ni nog.  
Men vad gör det till saken,  
ty flickor, vin och sång  
kan hålla rallarn vaken  
ja, hela natten lång.

5. Men nordens möar tycka  
ju bäst om rallare,  
flör de förtroligt trycka  
sin själs utkorade.  
Ty rallaren är glader,  
han sorgen slår ihjäl,  
han drillar sina spader  
och är en livad själ.

# Sveriges landskap

melodi: Öpp Amaryllis  
G. M. Bellman



Lägg väl på min - ne, hjär - ta och sin - ne, vad jag dig sä - ger nu, min vän.



Då skall du fin - na att du kan vin - na myc - ket båd nytt och nöj - samt än.



Se på kar - tan det väl mö - dan lö - nar. Ser du lan - det fullt av vack - ra sjö - ar



berg och ström - mar, flo - der, skäroch ö - ar. Sve - rige det he - ter vårt fä - der - nes land.

2. Kuster så långa; landskap så många:  
Fyra och tjugo kan man se.  
Uppland och Sörmland, Västmanland, Närke  
Värmeland jämte Dalarne.  
Östergötland, Västergötland, Dalsland,  
Bohuslän och Halland jämte Skåne,  
Blekinge och Småland, Öland, Gotland,  
ligga i Svea- och Götaland.

3. Fädernejorden, längst upp i Norden,  
stor del av året är så kall.  
Norrländ, så bör du kalla det, hör du!  
Renen där trivs bland gran och tall.  
Gästrikland och Hälsingland i söder,  
Härjedalen, Jämtland, Medelpad samt  
Ångermanland, Västerbotten, Lappland,  
landskapen åtta, nu minns du ju det.

## *Det var en gång en båtsman*

Det var en gång en båts - man, en glad och mun - ter fyr, ha ha! Som ha - de ut - i

Ja - pan ett kär - leks - ä - ven - tyr. När han kring ham - nen krys - sa en

af-ton nå - got säll, så fick han smak att kys - sa en ja - pa - nes - mam - sell.

- D                    Em                    A7                    D
2. Men flickan hon var dotter allt till en mandarin - ha, ha!
- Em                    A7                    D
- Från topp till tå hon var som en pleasure-yacht så fin.
- Em                    A7                    D
- Hon sade: Sköna båtsman, följ med mej hem i kväll,
- Em                    A7                    D
- så skall du få belöning för det du var så snäll.
- 
- D                    Em                    A7                    D
3. Men vet, jag har en fader, så ond, så rik, så snål - ha, ha!
- Em                    A7                    D
- Desslikes ock en fästman, som jag platt intet tål.
- Em                    A7                    D
- Och får du dem ur vägen skall du ha mer än tack.
- Em                    A7                    D
- De sitter nu därhemma som bäst och spelar schack.
- 
- D                    Em                    A7                    D
4. Och in i salen träder den båtsman full av hin - ha, ha!
- Em                    A7                    D
- God afton, mina herrar! God kväll, herr mandarin!
- Em                    A7                    D
- Jag skall nu Eder lära den svåra konsten att
- Em                    A7                    D
- på samma gång varandra i ett drag göra matt.
- 
- D                    Em                    A7                    D
5. Å, kan Ni det, herr båtsman? med undran ropte de - ha, ha!
- Em                    A7                    D
- Så var så god och sätt Er och tag Er en kopp te´.
- Em                    A7                    D
- Men båtsman tar ur fickan en brännvinsflaska stor:
- Em                    A7                    D
- Jag kanske får den äran att kalla Er för bror?

6. Nu pimplar de så länge det finnes något kvar - ha, ha!  
 Sen kommer de i träta om vem som draget har.  
 Då mandarinen skriker så vredgat i sitt sinn':  
 Tvi tusan på dig, Phu Ling, min dotter blir ej din!
7. Då Phu Ling blev så lissen, drog ut sitt långa svärd - ha, ha!  
 Samt stack det mitt i magen, han var ej bättre värd.  
 Och mandarinen måste, ty så är Japans lag,  
 På samma sätt ta avsked från livets obehag.
8. Men båtsman han fick flickan med all sin rikedom - ha, ha!  
 samt rörde jämt på svickan och blev en läckergom.  
 Dock efter ett års nöje han ledsnade och for,  
 kinesar nu i Haga och lappar gamla skor.

## *Blomman och fjärilen*

Det väx - te ut - i da - lens fämn en li - ten blom ma u - tan  
 namn, bland al - la da - lens blom - mor små hon skö - nast var än - då.

2. "Ack, lilla fjäril kom till mig,  
 G D7  
 G  
 G  
 C G  
 D7 G  
 bli kall som vinterns snö."
3. Men fjärilns liv det var så kort,  
 G D7  
 G  
 C G  
 D7 G  
 hon vissnade och dog.

# Löjtnanter borde aldrig finnas till

Elias Schlegel

Det var en tid, då jag var ung och glad, fäl - le - ra. Då  
bod - de jag ut - i en li - ten stad, fäl - le - ra. En  
lyc - ka ha - de där så när mig hänt, fäl - le - ra, det  
var strax ef - ter sen jag blev stu - dent, fäl - le - ral - le - ral - le -  
ral - le - ral - le - ral - le - ral - le - ra, fäl - le - ra.

2. Jag i en flicka blev så dödligt kär, fallera  
Ni vet vad det är för ett grymt besvär, fallera.  
Fast jag var glad jag ändå grät och led, fallera,  
då man är kär är allting upp och ned.  
Fallerallerallerallera, fallera.

3. Om dagen gick jag sovande omkring, fallera.  
Då natten kom då sov jag ingenting, fallera.  
Jag magrade, blev glåmig, blek och vit, fallera,  
fast jag var hungrig åt jag en en bit.  
Fallerallerallerallera, fallera.

4. Min sköna, som jag var så kär uti, fallera  
var sjutton år och hette Amelie, fallera.  
av blicken som i hennes öga brann, fallera,  
jag märkte snart att vi förstätt varann.  
Fallerallerallerallera, fallera.

5. På stadens brygga stodo vi en dag, fallera  
 ”Stå ej så nära kanten!” sade jag, fallera.  
 ”För min skull, Amelie låt bli, låt bli! fallera,  
 Men foten slant och flickan föll uti.  
 Fallerallerallerallera, fallera.
6. ”Fräls himmel!” skrek dess moder, som var med, fallera.  
 och med ett skutt jag dök i djupet ned, fallera.  
 Men i en slup en löjtnant kom med hast, fallera,  
 och fick med ens i hennes klädning fast.  
 Fallerallerallerallera, fallera.
7. Han flickan förde levande, fast blek, fallera  
 till hennes mor som stod på strand och skrek, fallera.  
 Jag sam till stranden med det rön jag gjort, fallera,  
 i byxor är det svårt att simma fort.  
 Fallerallerallerallera, fallera.
8. Men mamma i sin famn löjtnanten slöt, fallera  
 och gav mig fan, fast jag var mera blöt, fallera.  
 Löjtnanten kom i sjunde himlen in, fallera,  
 och Amelie var icke mera min.  
 Fallerallerallerallera, fallera.
9. En ed jag svor, så helig som en bön, fallera  
 att ej för flickor hoppa uti sjön, fallera.  
 Men sällan går det som man tror och vill, fallera,  
 löjtnanter borde aldrig finnas till.  
 Fallerallerallerallera, fallera.

# Emma och Kunnigunda

Trad.

Jo - sefhan het - te och bod - de hos sin mam - ma mam - man het - te Jo - se - fi - na  
Ka - ro - li - na Blom. Blom het - te pap - pan och Jo - sefs lil - la flam - ma  
het - te Pet - ro - nel - la Kun - ni - gun - da viss - la lom. Tra la la la la  
tra la la la la het - te Pet - ro - nel - la Kun - ni - gun - da viss - la lom.

A  
2. En dag sa Josef till mamma sin därhemma:  
D A E7 A  
Nu så vill jag gifta mig för jag är stora karln!

Ja, sade mamman, men då får du ta Emma,  
D A E7 A  
Petronella Kunnigunda är ju bara barn!  
E7 A  
Tra la la la la, tra la la la la,  
D A E7 A  
Petronella Kunnigunda är ju bara barn!

A  
3. Nej, sade Josef, får jag ej Kunnigunda  
D A E7 A  
gifter jag mig inte alls då stannar jag hos dig!

Emma är gammal och ful så man får blunda,  
D A E7 A  
tacka vet jag Kunnigunda, det är nåt för mig!  
E7 A  
Tra la la la la, tra la la la la,  
D A E7 A  
Tacka vet jag Kunnigunda, det är nåt för mig!

A  
4. Nej, sade modern, då får du bli hos mamma  
D A E7 A  
tills att Kunnigunda din blir gammal ful och tvär.

Nej, sade Josef, då gör det mig detsamma,  
D A E7 A  
väntar väl tills Emma blir som Kunnigunda är.  
E7 A  
Tra la la la la, tra la la la la,  
D A E7 A  
väntar väl tills Emma blir som Kunnigunda är.

5. Nu går vår Josef och slår för Addelunda  
 Addelunda Rosamunda Kabbelunda Blad.

Hon liknar Emma, men också Kunnigunda  
 inte vacker, inte ful men kärleksfull och glad.

Tra la la la la, tra la la la la,  
 inte vacker, inte ful men kärleksfull och glad.

Melodin till Emma och Kunnigunda är lånad från *Långt bort i skogen* som förr i tiden lärdes ut i våra folkskolor. Eftersom alla var väl bekanta med den här melodin blev den förstås också upphöjd till snapsvisa. En av många varianter är den här:

*Hurra för Svealand!*

Nubben kan tagas på många sätt och handa vis,  
 ett sätt är att ta den såsom Bismarck tog Paris.

Hurra för Svealand, hurra för Götaland,  
 hurra för potatisland som ger oss brännevin!

*När jag kom hem från gårde'*

The musical score is written in G major (one sharp) and 4/4 time. It consists of four staves of music with lyrics underneath. The lyrics are: "När jag kom hem från gårde då tog jag mig en knorr. För klä - der - na di va vå - ta men stru - pen den var torr. Å då tänk - te jag som så det är bäst te blö - te på för stru - pen tor - kar for - ta - re än klä - der - na än - då." The guitar chords indicated above the notes are D, A7, D, G, D, A7, and D.



## *Det stod två gummor på Kornhamnstorg*

D                      A7                                      D

Det stod två gum-mor på Korn-hamns-torg, på Korn-hamns-torg, på Korn-hamns-torg. De

A7                                      D

stod och vic - ka med var sin korg och brett och tand - löst var fli - net. De

G                      A7                                      D

stod och tal - te om ditt och datt, om An - ders - son - skans mo - der - na hatt, om

Em                      A7                                      D

Pet - ters Fri - da och Lars - sons katt och frö - ken på ma - ga - si - net.

D                      A7

2. De stod och talte om politik

D

om politik, om politik,

A7

om mässling, kikhosta och kolik

D

och om hur öronen brände.

G

De inte träffats på åtta dar

A7                      D

och därför hade de mycket kvar.

Em

De skulle språka om spruckna kar

A7                      D

och mycket annat elände.

D                      A7

3. Och ej ur fläcken de ville gå,

D

de ville gå, de ville gå,

A7

förrän en spårvagn dem körde på

D

och bägge två miste sansen.

G

Då vart det jämmer och rop och tjut.

A7                      D

De blevo platta på en minut.

Em

Polisen ringde helt resolut

A7                      D

och genast kom ambulansen.

D                      A7

4. I väg de kördes i vild galopp,

D

i vild galopp, i vild galopp.

A7

Den ena kärringen vakna´ opp.

D

Hon kunde längre ej tåga.

G

Hon gav den andra en liten kick,

A7                      D

och sa: "Jag dör om ett ögonblick,

Em

men låt mej veta hur fan det gick

A7                      D

med Perssons låghalta piga!"

# Lyckans land

Anna Maria Roos

Oskar Lindberg

Musical score for 'Lyckans land' in G major, 2/4 time. The score consists of three staves of music with lyrics underneath. The lyrics are: Vid en väg på en sten satt en li - ten flick - a, ba - ra föt - ter, ba - ra ben, ma - ger som en stic - ka. Men hon var så glad än - då log med skälm - ska ö - gon grå. Vid en väg på en sten satt en li - ten flick - a

2. Kom en liten gosse där,  
stannade förlägen:  
"Uppå vandring stadd jag är.  
kan du visa vägen?  
Jag skall hän till lyckans land,  
till dess fjärran fagra strand."  
Kom en liten gosse där  
stannade förlägen.

3. Och den lilla flickan log,  
hennes ögon blänkte:  
"Vägen dit, den vet jag nog:  
just där sol sig sänkte,  
där går gyllne strålars spång.  
Över den skall gå din gång."  
Och den lilla flickan log  
hennes ögon blänkte.

4. "Går du spången, skall du snart  
hinna månens skära,  
där det skimrar underbart,  
då är målet nära.  
Ty på närmsta stjärnan just  
ligger lyckans fagra kust,  
där det skimrar underbart,  
då är målet nära."

5. Inte vet jag det, om se'n  
gossen hittat vägen.  
Kanske står han kvar där än  
tittande förlägen,  
tittande förundrad på  
ögon, skrattande och grå.  
Inte vet jag det, om se'n  
gossen hittat vägen.

# Stadsbudsvisan

Stads - bu - det får ej ska ni tro en en - da stund av ro, nej, jämt så ska man gno.  
 Folk ska ju all - tid by - ta bo och då ska man va me och bä - ra.  
 Flå - san - de trap - pa upp och ned man kno - gar med be - sked och bär sig halvt ur led  
 Folk ska ju allt sitt skräp ha med ty gam - la sa - ker är så kä - ra. Det  
 är scha - tull och spi - net - ter och gam - la blek - ta jac - ket - ter och  
 vin - ter - mös - sor och hät - ter på vil - ka jag ej vär - de sät - ter. Och  
 det är lump och kle - no - der som ärvts av fan och hans bro - der i  
 form av gam - la kom - mo - der och il - la gjor - da mar - mor - sto - der.

D  
 Och det är gafflar och porslin  
 A7  
 och blommig rullgardin  
 D  
 och Singersymaskin.  
 Filtar som lukta naftalin  
 A7 D  
 och högar utav tidningsnummer.  
 Lådor och blommor utan tal,  
 A7  
 lampett och piedestal,  
 D  
 porträtt utav prins Karl,  
 flaggor, medaljer och pokal,  
 A7 D  
 pianon, basfiol och trummer.

G  
 Man gnor så påkarna sväller  
 D  
 från morgon tills det blir kväller  
 A7  
 och knogar med akvareller,  
 D  
 som inte något föreställer.  
 G  
 Man bär upp duschateller  
 D  
 av alla sorters modeller  
 A7  
 och gamla literputeller  
 D  
 där sista droppen ännu dräller.

5. Och det är bord som ej kan stå  
     A7  
 och klockor som ej gå  
     D  
 men det ska med ändå.  
  
 Stolar och rokokobyrå  
     A7                      D  
 och soffor ifrån Wasatiden.  
  
 Tavlor med ram men utan glas  
     A7  
 och glas till fint kalas  
     D  
 och blommor i en vas.  
  
 Fotografier i enface  
     A7                      D  
 och draperier utav siden.  
  
     G  
 6. Man gnor så svetten den skvalar  
     D  
 och bär på dynor och schalar  
     A7  
 från både kamrar och salar  
     D  
 som riktigt vimlar utav malar.  
     G  
 Man lastar tunna och bytta  
     D  
 och pallar som blivit lytta  
     A7  
 och inte är till nån nytta  
     D  
 men man får göra mer än flytta.  
  
     D  
 7. Man kan få knalla till station  
     A7  
 och stå där som ett hjon  
     D  
 och glo som en spion.  
  
 Ty det kan komma en person  
     A7                      D  
 som vill att man ska väskan köra.  
  
 Och man får hämta ut ranson  
     A7  
 av cognac, vin och kron  
     D  
 åt greve och baron.  
  
 Och man får vara postiljon,  
     A7                      D  
 ja, allting får ett stadsbud göra.

    G  
 8. Man går till farbror på ”stampen”  
     D  
 med klockan åt småstadspampen,  
     A7  
 när som det lider mot tampen  
     D  
 och han har tänkt att uppge kampen.  
     G  
 Man piskar kuddar och matter  
     D  
 betalar hyror och skatter  
     A7  
 och dränker hundar och katter  
     D  
 så man blir både trött och matter.  
  
     D  
 9. Man går med brev och cirkulär  
     A7  
 och blir impopulär  
     D  
 i bostad och affär  
  
 för att dom hotas här och där  
     A7                      D  
 att vräkas om dom ej betalar.  
  
 Man blir av springet mycket trött,  
     A7  
 det värker i ens kött  
     D  
 och ögat blickar slött.  
  
 Men man får gno tills man ser rött,  
     A7                      D  
 om vila skall man aldrig tala.  
  
     G  
 10. Ty folk skall ha hem paketer  
     D  
 med ärtor, sill och tapeter  
     A7  
 och kräftor, dill och raketer,  
     D  
 för alla eventualiteter.  
     G  
 Nu får jag sluta skrodera,  
     D  
 jag hinner inte nå´t mera,  
     A7  
 ty jag skall ut och rotera  
     D  
 kring alla plank och affischera.

## Motorcykeln

Det hän-de här-om-dan att jag for intill stan och in på järn-af-fä-ren gick min lug-na ban. Jag  
skul-le kö-pa nåt, men jag kom in-te på't och hand-larn sa: "Jag får väl gis-sa!" Han  
gis-sa-de up-på allt som fanns i bo'n från spik och kät-ting och ner till häst-e-skön men  
sing-e-li-dut-tan och ta mej sjut-tan han gis-sa rätt så jag blev ut-tan!

2. Men så till sist han sa: Nå't ska du väl ha?  
Du kan väl inte komma tomhänt från en sta'  
Och pengar har du tjänt på kristi'n rent gement  
så köp dig du en motorcykel!  
Me' sidovagn, den ä fin de' ska du si  
i sidovagnen du sätter käringa di'  
och singeliduttan dä går som sjuttan  
en sån kan knappast nån va' uttan!

3. Vad kostar dä? sa ja. Ja, ska du ha en bra  
så ä dä bäst att en på fyratusen ta  
ja har en extra fin, en sidovagnsmaskin,  
du ser, dä står "Komet" på sidan!  
Du slår bensin i ett litet hål så här  
och rycker te i manicken sen så bär  
dä av som sjuttan, å singeliduttan  
båd häst och vagn kan du va uttan.



## Då Djurgårdsslätten



På Djur-gårds-slät-ten en lör-dags kväll, jag möt-te ho-nom, han var så snäll. Förmitt på



slät-ten han knöt min sko och vi fick säll-skap till Bell-mans-ro.

2. Där ute i gräset vi slog oss ned,  
 allt intill roten utav ett träd,  
 på samma ställe som Bellman sto´  
 när han sjöng visor vid Bellmansro.

6. Då gick han bort att beställa den  
 och sade vänta, min kära vän.  
 Jag vänta länge, det skall I tro,  
 jag väntar ännu vid Bellmansro.

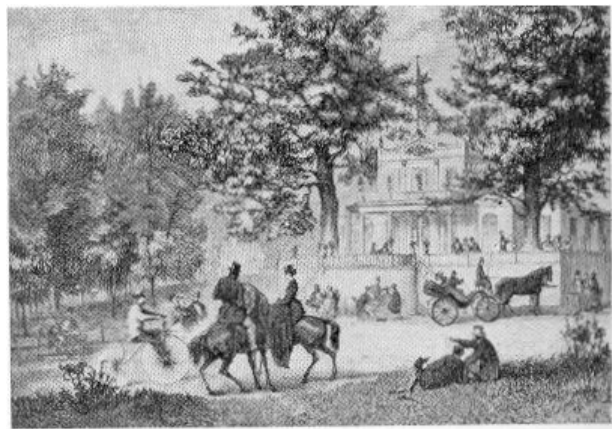
3. Där la´ han hand sin allt uti min,  
 i mina ögon han titta in,  
 han lova kärlek, han lova tro,  
 han lova kvällsmat på Bellmansro.

7. Jag har ett minne; det var hans blick,  
 det var det sista när som han gick,  
 men jag har ett till uti mitt bo,  
 sen den där kvällen vid Bellmansro.

4. Sen la´ han armen omkring mitt liv  
 i fjärran hördes ett positiv,  
 musikens toner satt gång min blo´  
 och jag såg himmelen vid Bellmansro.

8. Nu åren flyktat, de svunnit har  
 och under tiden han blivit far,  
 men får jag fatt´in jag slår min klo  
 i både honom och Bellmansro.

5. Sen ville jag ha den maten som  
 han hade lovat när som han kom.  
 Han hade lovat mej kabeljo,  
 med fin-fin senapssås på Bellmansro.



Genom en resolution den 18 april 1828 fick hovkonditor S.D. Carlmark nyttjanderätt till ett välbeläget område norr om Oakhill, där flera vägar möttes. Här byggde han en konditoributik, vilken så småningom blev en punschpaviljong.

Sedan Bellmanbysten avtäckts blev Carlmarks paviljong ett omtyckt samlingsställe och döptes om till Bellmansro. 1832 genomgick Bellmansro en omyggnad. Då byggdes två ekar in i verandan, från vilken man hade fri utsikt över Stora vägen med dess gående och åkande. Under 1870-talet övergick konditoriet till att bli värdshus. En eldsvåda 1952 innebar slutet för det gamla värdshuset Bellmansro. I dag återfinns Restaurang Bellmansro vid Gröna Lunds huvudentré. Adressen är: Allmänna Gränd 1.

# Holmgrens anteckningsbok

melodi: Sandahls kanon



En yn - ke - lig vi - sa jag bör - jar att sjung - a till var - ning för  
frun - tim - mer, gam - la och ung - a. Den hand - lar om Holm - gren som la - de ut  
krok för kvin - nor och sen för - de an - teck - nings - bok.

2. Till många små flickor han låtsades fria  
och bad var och en att få låna en tia.  
Ibland gick det bra och ibland uppå tok,  
men allt skrev han opp i sin anteckningsbok.
3. Där stod det att Anna var bra till att gästa,  
men bättre var Stina, och Maja den bästa.  
Men Lisa, som blivit herr Holmgren för klok,  
var struken uti hanses anteckningsbok.
4. Och Holmgren fick pengar och fästemör värre  
men ingen utav dem fick make och herre.  
Han lånade bara, ja, tänk en sån slok,  
och läste och skrev i sin anteckningsbok.
5. Men troheten tryter hos älskande även.  
Man gick till polisen, som fångade räven.  
Han nekade först, men hux flux fick man snok,  
på Holmgrens försvarliga anteckningsbok.
6. Bak hänslås och bom ses nu Holmgren förtvina.  
Han sitter och tänker på Maja och Stina  
Han tänker uppå hur han fordom sig vrok,  
men för nog ej mer någon anteckningsbok.



## Han hade seglat för om masten

Han ha-de seg - lat för om mas - ten \_\_\_\_\_ som en man ut - i  
 mång - a år. \_\_\_\_\_ Han ha-de seg-lat med för-skjut-ning i las -  
 ten, från Fris-co till Sing - a - pore. \_\_\_\_\_ Han ha-de seg -lat med frans-män och  
 brit-ter \_\_\_\_\_ och med dem som be-talt ho-nom bäst. \_\_\_\_\_ Han ha-deslung-ats mot  
 Syd-Jyllands klit-ter en gång i en storm från syd - väst.

2. Hans rum var den mörkblå skansen  
 och hans bädd var den hårda koj  
 hans hem var den mörkblå Atlanten  
 i storm, som i dyning loj.  
 Hans dröm var en annan skuta  
 en annan kock och kapten.  
 två flickögon bakom en ruta  
 som han sett vid kvällslampans sken.

3. Men så en dag det sig hände  
 det var i en kinahamn.  
 Då kom det en skuta han kände  
 som bar hembygdens namn.  
 Han blev lite röd om kinden,  
 när skeppet med ens föll av  
 och flaggan slog ut för vinden,  
 den flagg som han en gång höll av.

4. Han såg den fast den var svart av röken  
 och blekt av tropikens sol.  
 Han hörde den fladdra likt göken  
 som i hembygdsskogarna gol,  
 och gul som ett skälvande klänge  
 han sett i en flickas hand.  
 För första gången på länge  
 han mindes sitt fädernesland.

5. Han mindes en röd liten stuga  
 någonstans i ett hölje skyggt.  
 Där höga trädstammar buga  
 sig inför så skön en bygd.  
 Han hörde flickornas skratt ifrån logen  
 och en välbekant dragspelslåt  
 Han mindes en gång uti skogen  
 och slutligen föll han i gråt.

## Skjutspojken's visa


  
 Köl - den är bis - ter och roc - ken är tunn arm - bå - gen i - ge - nom den


  
 ly - ser tän - der - na hop - par som krå - kor i mun, hej


  
 hopp - san, men skam den som fry - ser!

2. Landsvägen älskar jag mer än mitt hem,  
 hemma är huller och buller.  
 Värdfolket super och barnen med dem,  
 hej hoppсан, husbonden är fuller.

3. En gång så skjutsade jag en mamsell,  
 Brunte fick trava för vinden.  
 Kölden var bister, precis som i kväll,  
 hej hoppсан, det knep uti kinden.

5. Men en gång skjutsade jag en officer,  
 då fick man veta på annat.  
 Örfilar fick man och skällsord med,  
 hej hoppсан, han sover så förbannat.

4. Kinden var vit som vår husknut är grå  
 fruntimret snyftar och gråter.  
 Jag tog en snöklimp och lade därpå,  
 hej hoppсан, och färgen kom åter.

6. Julaftonsmorgon och skjutsen ska gå  
 in i den blekaste döden,  
 då kan man kanske en tolvskilling få  
 hej hoppсан, vad rysliga öden.



# Nikolina

Att va-ra kär det är en rys-lig plå-ga. Den som för-sökt den sä-ger in-te  
nej. Jag var så rys - ligt kär i Ni - ko - li - na. Och Li - na  
hon var li - ka kär i mej.

2. Om hennes hand jag bad hos hennes pappa  
men jag fick det, som jag ej väntat på.  
Jag aldrig kommit ut för någon trappa  
så rysligt hastigt som jag gjorde då.
3. Jag gick då hem och satte mig att skriva,  
bad Nikolina ville va' så snäll  
å möta mig, när månen börja skina  
i ekebacken nästa lördagskväll.
4. Så mötte jag en mörk figur i kappa  
och månen sken på himmelen den blå.  
Den mötande var Nikolinas pappa  
beväpnad med en rätt försvarlig påk.
5. Jag började att darra uti knäna  
och tänkte ta' till benen rädd och skygg  
men medan jag så gnodde mellan träna  
fick påken dansa polska på min rygg.

6. Jag skrev till Nikolina då och sade  
 ”Nu är det med mitt hopp totalt adjö.  
 Om du ej bota kan min kärlekspina  
 så dränker jag mig uti närmsta sjö

7. Men Lina skrev igen och sade till mig:  
 ”O, käre Pelle blott nu på mig hör,  
 den som sitt liv förkortar är en kruka.  
 Du kan väl vänta till dess gubben dör.”

8. Och nu så väntar jag på Nikolina  
 att gubben snart skall kola vippen av,  
 och som en gravsten skall jag då just sätta  
 den gamla påken uppå gubbens grav.

## Halta Lottas krog

*Trad  
 Amerikansk folksmelodi*

Brö - der vil - jen I gå med oss, brö - der vil - jen I gå med oss  
 brö - der vil - jen I gå med oss up - på Hal - ta Lot - tas krog i Gö - te - borg?

1. Bröder, viljen I gå med oss  
 bröder, viljen I gå med oss  
 bröder, viljen I gå med oss  
 uppå halta Lottas krog i Göteborg?

3. Varmed skola vi betala  
 varmed skola vi betala  
 varmed skola vi betala  
 uppå halta Lottas krog i Göteborg?

2. Femton öre kostar supen,  
 femton öre kostar supen,  
 femton öre kostar supen  
 uppå halta Lottas krog i Göteborg!

4. Jo, med kyssar skola vi betala  
 med kyssar skola vi betala  
 med kyssar skola vi betala  
 uppå halta Lottas krog i Göteborg!

# Köpenhamnsresan



I Eng - el - ska ka - nal - len där seg - la - de en brigg, och rutt - na var dess  
mas - ter och tra - sig var dess rigg. För kors i jis - se namn va det gick  
lång - samt fram. Vi hur - ra för den re - san när vi kom till Kö - pen - hamn.

2. Kajutan ombord, det var ett uselt skjul  
och ratten den var gjord utav ett spinnerockahjul.  
Men kors i jisse namn vad det gick långsamt fram.  
Vi hurra för den resan när vi kom till Köpenhamn.

3. Kaptenen ombord, det var en sådan knöl  
som jämt stod bakom seglet och pimpla i sig öl.  
Men kors i jisse namn vad det gick långsamt fram.  
Vi hurra för den resan när vi kom till Köpenhamn.

4. Vi hade inga segel, vi hissade en särk  
och aldrig hade folket sett ett sådant underverk!  
Men kors i jisse namn vad det gick långsamt fram.  
Vi hurra för den resan när vi kom till Köpenhamn.

5. Vi hade ingen matsäck, vi åto bara ägg,  
som värptes av en höna, som var målad på en vägg.  
Men kors i jisse namn vad det gick långsamt fram.  
Vi hurra för den resan när vi kom till Köpenhamn.

## När skämtet tar ordet

När skäm-tet tar or-det vid vän-ska-pens bord med fing-ret åt gla-sen som dof-ta, så  
drick och var glad, på vårsorg-li-gajord man glä-der sig ald-rig för of-ta. En  
blom-ma ärgläd-jen, i-dag slår honut, i mor-gon för-viss-nar hon re-dan. Just  
nu, när du kan, hav en lyck-lig mi-nut och tänk på den kom-man-de se-dan.

2. Vem drog ej en suck över tidernas lopp?  
Dock sitt ej och dröm på kalaset!  
Här lev i sekunden, och hela ditt hopp  
se fyllas och tömmas - i glaset!  
Här sörj ej för glaset: Om fullt, så drick ut;  
om tomt, så försänd det att fyllas;  
och minns, att det sköna och goda förut  
sen glädjen och nöjet må hyllas.

3. För övrigt må värden ge alltid nytt skäl  
till ständig omsättning av glasen  
och visa att rangen är nyttig likväl -  
till skålarernas mängd på kalasen!  
Men förr'n han är färdig med klang och harang  
vi skynda att självmant dricka  
och helga ett glas, som är över all rang,  
i tysthet - envar åt sin flicka!

## *Per Spelman*

E7            A            D            A            E7            A            D            A

E7            A            E7            A            E7            A            E7            A

E7            A

- E7            A            D            A
2. Per Spelman han spela och felan hon lät
- E7            A            D            A
- Per Spelman han spela och felan hon lät,
- E7            A            E7            A
- så pojkarna dansa och flickorna grät
- E7            A            E7            A
- så pojkarna dansa och flickorna grät
- E7            A
- ”Du gamla, goda fiolin, du fiolin, du felan min!”
- E7            A            D            A
3. Och om jag vart gammal som sten under bro,
- E7            A            D            A
- Och om jag vart gammal som sten under bro,
- E7            A            E7            A
- så aldrig jag bytte bort felan mot ko,
- E7            A            E7            A
- så aldrig jag bytte bort felan mot ko.
- E7            A
- ”Du gamla, goda fiolin, du fiolin, du felan min!”
- E7            A            D            A
4. Och om jag vart gammal som mossa på trä,
- E7            A            D            A
- Och om jag vart gammal som mossa på trä,
- E7            A            E7            A
- så aldrig jag bytte bort felan mot få,
- E7            A            E7            A
- så aldrig jag bytte bort felan mot få.
- E7            A
- ”Du gamla, goda fiolin, du fiolin, du felan min!”

# Polkan går

Martin Nilsson  
Rydberg-Symer

När som so - la har gått ner tar Karl - E - rik sitt kla - ver. Spe - lar opp med ett till en  
fin och nätt flink och lätt gam - mal grann pol - kett ing - en jän - ta kan stå still al - la  
poj - kar dan - sa vill. Det blir fris - katag i vårt gla - da lag dans in - till ju - san dag. Ad - de  
li, ad - de - lej, fa - de - ri, fa - de - rej! Den gla - das - te bland skep - par - na för sin tös i  
step - par - na och kys - ser 'na på läp - par - na. Ad - de - li, ad - de - lej, fa - de - ri, fa - de - rej! Hän  
ö - ver grö - na äng - ar - na ö - ver bloms - ter - säng - ar - na pol - kan går fram, tjo - hej!

2. Handelsman från Södervik  
han som luktar kosmetik  
kors i all sin dar vilka steg han tar  
girar, far, men går ändå klar.  
Och så Sjöblom som har vatt  
tre år i Amerikat  
far iväg sin kos  
med en skärgårdsros  
röd liksom krösamos.

Addeli, addelej, fadderi, fadderej!  
Den gladaste bland skepparna  
för sin tös i stepparna  
och kysser 'na på läpparna.  
Addeli, addelej, fadderi, fadderej!  
här över gröna ängana  
över blomstersängarna  
polkan går fram, tjo hej!



## Musikmjölkningen

Det hän - de sig en dag att i ett tid - nings - blad fick Skrut - te - bo - da - Li - nus  
lä - sa att det var be - vi - sat med kon - troll från ve - ten - skap - ligt håll att  
var - je ko är mu - si - ka - lisk. Och släp - per ner me - ra  
mjölk i var - je hink ut - av kla ver - låt och av pi - a - no - klink, så  
sing - e - li - dut - ta Li - nus beslut - ta att bör - ja la - gårds - tru - de - lu - ta.

2. Han Bläsen spänner för och ner till lagårn kör  
sitt orgelverk och gumman spelar på gehör  
det som hon ej har glömt av Kors på Idas grav  
och Alpens ros och Kalle Schewen.  
Men korna gilla ej detta orgelspel  
kanhända var det för gumman spela fel  
så singelidutta Linus beslutta  
att nå'n annan skulle trudelutta.

3. Han gick med raska ben till Pjattebodasme'n  
som är ett övermusikaliskt fenomen  
och han svarte strax: "Nog ska jag bli till lags  
för dina gamla kräsna kriter!"  
Han samla hop där i byn en fin sextett  
av nyckelharpor, klaver och klarinett  
så singelidutta de två beslutta  
att dessa skulle trudelutta.

4. På kvällen var det hänt med alla instrument  
 för säkerhetens skull med lagårdsdörren på glänt  
 dom räknade till tre och sen dom klämde te  
 och spela Gladiatoreernas avsked.  
 Ur alla spenar det skvalade och rann  
 så Linus hann knappast med att byta spann  
 så singelidutta dom trudelutta  
 så korna ville aldrig slutta.

5. Men bortifrån ett bås kom Linus med ett flås:  
 ”För hundra sjutton gubbar sluta upp och blås!  
 för hinkarna är slut och jag står inte ut  
 och hela lagårn rinner över.”  
 Det bara forsa i hektolitervis  
 så dom fick avbryta mitt i en repris  
 så singelidutta dom tog och skutta  
 till nästa gård och trudelutta.

6. Dom gav sig på turné till byarna breve  
 och smen han sa att det ska fanken vara smen  
 han sålde sina don och smedjan på auktion  
 och döpte om sin mjölkorkester.  
 till Milking boys leading band of cowmusic  
 och glömde aldrig det stora ögonblick  
 när singelidutta som han beslutta  
 att börja lagårdstrudelutta.

# Hulda

När so - len i väs - ter sig sän - ker bak Ham - mar - bys  
 sko - gar och fjäll\_\_\_\_\_ och tu - sen små stjär - nor där blän - ker på  
 him - me - lens mörk - blå - a päll,\_\_\_\_\_ då styr jag min jul - le, då är jag så  
 nöjd, då klap - par mitt hjär - ta av kär - lek och fröjd för Hul - da, min  
 Hul - da, för Hul - da, min Hul - da för Hul - da min tro - fas - ta vän.

2. Men om du mig skulle bedraga,  
 då i världen jag ensam får gå,  
 varje dag skall jag sucka och klaga  
 ingen tröst jag av någon kan få.
- O, Hulda jag reser då långt bort från dig  
 på jorden, jag lovar, du mer ser ej mig.  
 För Hulda, min Hulda, för Hulda, min Hulda,  
 för Hulda min trofasta vän.
3. Men om du vill bliva min maka  
 jag lovar dig kärlek och tro.  
 För dig vill jag allting försaka,  
 vi sätta vårt torftiga bo.
- Där kärlek skall trivas från morgon till kväll  
 och oro och tvedräkt fly bort från vårt tjäll.  
 För Hulda, min Hulda, för Hulda, min Hulda,  
 för Hulda min trofasta vän.

4. Förr'n året har lupit till ända  
 till brudstol de gingo de två,  
 och hur de i värld sig vända  
 tyckes lyckan med dem jämt stå.

Små Huldor och Pellar de ha nu i mängd  
 och Hulda hon sjunger vid vaggan så säll:  
 För Pelle, min Pelle, för Pelle, min Pelle,  
 för Pelle min trofaste vän.

### Varför skola människor strida?

*V. Dalquist*  
*H. Z. Danks*

Var - för sko - la män - skor stri - da? Var - för skall det fly - ta blod?  
 Var - för sko - la mång - a li - da blott för någ - ra hjäl - te - mod.  
 Fri - den är, och skall väl bli li - vets högs - ta po - e - si.  
 Fri - den är, och skall väl bli li - vets högs - ta po - e - si.

2. Alla äro vi ju lika  
 födda utav samma ätt,  
 både fattiga och rika  
 ha vi samma mänskorätt.  
 Varför ska den starke då  
 få den svage nederslå?  
 Varför ska den starke då  
 få den svage nederslå?

3. Varför taga man från maka,  
 varför taga oderns stöd,  
 varför ska de små försaka  
 blott för kriget dagligt bröd.  
 Året som för dörren står  
 låt det bli ett fridens år.  
 Året som för dörren står  
 låt det bli ett fridens år.

# *Visor till gitarr*

8

*Kassetären*

*Musik att minnas* 